

NAGY IMRE

EGY MOBILITÁSI GESZTUS KÉTOLDALAI

1. A SAVANYUSÁG MŰANYIAGHENGERE MEGREPEDT

"-És ezek a lágymá-
nyos teák, hogy iznek-
csúznak avégett, hol a
kecskeször nől. Ne gon-
dolj a gombbal, lehull
majdan, ha kedves fejed
a hátulkonyhakertben
harmatos étked."

Az albérlő

a savanyuság leve a zöld zománcedénybe folyt, beleragadt,
belefőtt a vízbe, a savanyú víz savanyú tealét oldott a tea-
fűből, a bűdös tea egy savanyú böffenettel köszönt vissza
percek múltán. A zsiros üvegekből csak szivós munkával hozható
felszínre az itt-ott elsüllyesztett hús, máj. A kenyér száraz.

2. ÜZENET NEM VÁRHATÓ

"-Kapt be, húzd ki, ki
tudja mikor lesz. Lá-
zító könnyüvérlovassági
gyakorlatok: biztonsági
puca kell ide, hol a ma-
dár se jár, akkor meg
minek."

Az albérlő

filteres tea alig kapható. Már csak egy mosogatórongy hiány-
zott. Lefeküdt ezzel-azzal, kopik a bőr. Hiába annyi hidegség,
a nők eléggé nyugtalanok s törleszkednének.

Odanyomja a száját, bajuszkáját, füstös lehelletét, szorongá-
sait, beláttat precíz vágyaiba.

3. AZ ALBÉRIET FEIHÖTLEN PORCELÁNBOITJÁBAN

" -Sáppadó gézengűzs a
a neveltetés. Hogyishogy:
virágzó retorika az egy-
házi szaszfészekből, ezre-
des falak árnyoltal-
mában. Na ez így jó.
De minck azongora, ha-
hogy spenót való bele."

a nyanya reméli, hogy megértik egymást, nem lesznek bajok,
mert hát volt, aki még a kenyerüket is megette, és röhögtek,
kérem, valamin röhögtek, mondta is azirennnek, jöjjön már ki,
valamin nevettek, a kenyeret megették, és a konzervet is mego-
hették, úgye ki számolja azt.

A nyanya nem csinál piros lámpás házat a házból, mertmárigyis
beszélnek, ide nem lehet hozni kérem, csinálja a folyosón, az
ajtón kívül, de itt nem, a házaseletet.

A nyanya hisz istenben, de nem úgy, de így se, ahogy azok nem
hisznek, úgye, de valakinek csak lennie kell fölöttünk, mert
nem az van, amit egy ember akar, meg sok dolog van,...

A nyanya nem tudja mért bünteti isten betegséggel, reszket
a keze, de azért udvarias.

A nyanya nem tud elaludni, amig nincs együtt mindenki a lakás-
ban, úgye, maga már felnött férfi, de nem is azt akarja mon-
dani, csakhogy azért úgye nem marad olyan sokáig, mint az elő-
ző este, mert addig nem tud elaludni, úgye, hallja azt, meg-
látja a fényt, de ha megjön, akkor rögtön a falnak fordul,
már alszik is, de addig úgye nem tud elaludni, valóságosan
egy JÓ ÉRZÉS, amikor mindenki a lakásban van, úgye, nem azért
mondja, de ne maradjon ki sokáig, úgye nem marad sokáig.

4. AZ ALBÉRIŐ BECSUKTA AZ AJTÓT

" - Most tűnj szorongó-
libengő mármámor kapu-
ja! Vörös egy kicsit,
a savanyú s ásványi
viz tette ezt."

Az albérlő

használta a liftet, megvacsorázott egy nővel, pitykézett egy másikkal, a kettő között társalogtak, az albérlő az-
nap éjjel nem ment haza.

Vigyázni kell a nyanyával!

A nyanya másnap reggel odasugta: meg ne mondja azirénnek,
amit tegnap beszéltünk, mert nagyon kikapok, nem mondja
meg ugye.

Az albérlő még aznap tisztázta a viszonyokat azirénnel,
aki csak ötvenes: nappal jöhet vendég, de éjjelre lány ne
maradjon / háthahogy megromlik? /: a háznak loo szeme van.
Az albérlő mondta: talán lol is.

S ha zuhanyzásra kerül a sor, s ha éppen akkor ruha szá-
rad, hát csak szóljon, s ő leszedi, VAN IDŐ.

Az albérlő összemegy a csöndben.

5. BENÉPESÜIT A HÁZ

"-Valódi pisisárga
kémiaival foglalkoztak
a dögönyös lambérián.
Fojtásnak helye nincs."

Az albérlő

itt van végre a félbéna bátyj / aziréné / is, sok finom
csoszogás, folyosón járkálás, hánytató alsóruhaszagban
ébredés. A recés üveg mögött zajlik az élet, az albérlő
megfigyeli kísérleti csótányait, akiknek - félrevezetőleg -
pénzt fizet. A recés üveg mögött nyúlik a nyanya, előre-
tolja orrát, egyetlen némileg szilárd erődítményét, rö-
g-
ziti a levegőben, vagy inkább a saját husa termelte szag-
ban, az orr sötétszörösen szívja a többi, az egy lottyan-
tással felkent arcot, az aládúcolt lapockát: a nyanya te-
kintélyes csusszintással tekeri fel magát a konyháig - és
vissza.

irénke fiatalosan döcög, mindigizzadtelőszobásan, kinyújtja
sonkásomlós karját a sötét csöndben, ő nem csapkodja az
ajtót, s néha vizrongyszerű kombinében fülled a konyha kö-
vén / műanyagán /, szőröcsomói kifinganak a sajtos has sü-
lyától, de már kéri is nyanyától a köpenyét /amindigugya-
nast/.

6. A RECES UVEG MÖGOTT ZAJLIK AZ ÉLET

" - Csak ez maradt. A
vérrellátás aldásai.
Mitől nőhetnék fel
ugyan már. Tudod, hol
végzed szolgálatod,
majd ott mozoghatasz
eleget."

Az albérló

megisszak a kávét, hol is van az édeske, irénke, a gyógy-
szerkét lenyelik, mégis izzadnak, hami-hami reggeldélbeeste,
s no lám, a FÉRFINAK kijár a borból is, ott hűsöl a hűtőben,
nem érezzük a szagunkat, megy a tv, megy a haskó, megy a rá-
dió, megszokjuk, szép halkan, jön a szomszéd néni néha, az
utcára nem megyünk, korán fekszünk, későn kelünk, csendben
vagyunk, nem veszekszenk, a fiatalok élvezzék csak az éle-
tet, törődnünk kell a betegségünkkel, nem hagyhatjuk magára
veségünket, hólyagunkat, belünket. Végy kávét és végy befőt-
tet, őrizd meg jól az életed.

Csak azt a szagot tudná feledni.

7. AZOK A REGGELI PÁLLOTTSAVANYKÁS

"-Ez versa, vagy vérnyo-
máscsökkenés. Most kap-
csolj rá, valami döggöset
orránszáján! Nézd a bé-
kát, milyen védtelen,
mégis nedves. Tátong."

Az albérló

surranások az egérlyukból: feltűnés nélkül megközelíteni a
wc-t, fürdőszobát. S ime a kép, ott lebeg a helyzet magas-
latán: a nyanya nem zárta be az ajtót maga után, most itt
ül - a pállottsavanykás alsóruhák felgyürt szemétdombján,
eltünteteti az egész kagylót, ráragad csendes megadással, a
szemében mélységes folyósság. Nem szól, csak néz az albér-
lőre, az ajka fityeg, kiszáradt csirkebeltség, tereget
némán.

8. AZTÁN AZ ALBÉRLŐ IS RÁÜLHET

"Szakadna szét ez a csótánygyöpös szargödör: miért lakom én? Háthogy betartsd. Hogy fényes eshetőségeidet megcsipjed."

Az albérlő

az alkalmazhatóságra, rendezői műveltségét és megkísérli hangtalanul, azaz halk surrogással kiengedni felgyülemlett gázait, jól ismerve a lakás, az irénke és nyanya akusztikai adottságait.

9. AZ ALBÉRLŐ MENEKÜL

"Még csak ezt az egy fiókocskát se húznád! Tudod hol végzed, csak pofázz! Az álomra mondat csak kedves szót! Csak ez sérti, hogy próbálja! Csak szöveg!"

Az albérlő

az albérletből. Feltűnés nélkül illeszti a zárba a kulcsot, elsimitja maga mögött az ajtót, feltűnés nélkül alsonadrágot vált, kivár egy mindigizzadtelőszobás irénkejáratot, les+fülel a recés üvegajtó fedezékében és végre feltépi, de irénke egy kicsikét sem butácska, lesbe állította nyanyát az előszobaderengésben: nincs mese, KÖSZÖNNI KELL!

10. A FÜRDŐSZOBÁBAN NINCS KULCS

"- Az idő téstovátűrődik akár az ősi férfias zsák akár Russzó mester álmában is akár. Akár."

Az albérlő

tehát az albérlő marokra fogja a zuhanyrózsát, közvetlenül

bőre fölött vezeti végig a testén, mint az aknakereső, mert irénke azt mondta, hogy volt egy fiujuk, nahát jó fiyu volt, de az fölakasztotta a rózsát a tartóra és aláállt, nahát hogy hogy nézett ki a fürdőszoba, ugye maga nem, O ne... De mivel a fürdőszobában nincs kulcs, azirénke benyitott mindigzadtelőszobásan, s tekintete felizzott az albérlő szappenhajos férfiassága magasságában, s izgatott pardon-bocsánatot hangzott, s azirénke löbögősrózsaszin bugyija beázott a fürkészes csöndben.

11. BIERKEZETT AZ A PILLANAT IS

"-Túlnagy szabadszám.
Séképelég. Netovább
tünde jóérzés mócsing
hajnaloddal ki ne tö-
röld, de oszlasd el
igénnyel s jószerivel."

Az albérlő

amikor az albérlő kerekperek, egy szómintszáz, jobb későn-mintsoha, végül, denemutolsósorban kijelentette, hogy el-költözik - mert aznevetkiavégénnevet -, de tudja, hogy milyen kellemetlenül érinti az irénkéket, ezért hajlandó a legmesszebbmenőkig kárpótolni őket, kifizet előre két hetet, igazán sajnálja, igazán jól érezte magát itt, csakhat egy főbérlő nélküli albérlet mégiscsak más, nem?

Hát erre aztán mondta azirénke, hogy ők így károsulnak, hogy ők azt hitték, hogy az albérlő egész évben marad, erről volt szó, meg a rokkantnyugdíj, meg amikor maga jött, akkor jöttek mások, akiket elküldtek, gondolván, hogy ugy lesz és nem így, most aztán kicsináljunk, hát nem érezte magát jól nálunk, mert mi jól kijöttünk magával.

Hát erre aztán mondta nyanya, hogy maga aztán jól leülte-tett most engem, tudja-e, mert mi olyan jól megvoltunk magával, csendesrendes ember, megháthogy olyanok vannak, olyanok, hogy az ember szinte fél ránézni, tudja hogy van, egyedül vagyunk, az meg olyan volt, hogy borzas a haja, a ruhája koszos, rongyos, mint aki a börtönből jött; hát erre mondja azirénke, hogy elkérte a személyijét, hogy van-e foglalkozása, de hogy az hogy nézett ki, hát mondta is neki, hogy látta ezt már rendőr, nem hiszi, merha látta volna, hát megbüntette volna, de ugy, hogy.

Hát erre aztán mondta az albérlő, hogy sajnálja, tudja, hogy ez nem kellemes irénkének, de hát megérthetik, hogy mégiscsak más főbérlő nélkül, meg kifizeti két hétre előre. Hát erre aztán mondta az irénke, hogy megértik, fiatal, de hát ők károsodnak, a rokkantnyugdíj azt hitték, egész évre jön, igazán kár, nanát, dehát.

12. ELÉRKEDT AZ A PILLANAT IS

"- A komoly munka hullaruha, de megélni se kutya."

Az albérlő

amikor az albérlő elköltözött.

13. ÉS VÉGÜL IRENKE LEVELET IRT

"- Aki olvassa, szárazon le a haja mikamarran: sorsborszesz, nihil szilvator."

Az albérlő

mert az albérlő pénzt kapott, de már nem albérelt ottan, tehát vissza kellett küldeni a pénzt a tisztelt szülőknek. Valahogy így:

tisztelt...neharagudjanak hogy levelemel zavarom magukat de fíjuk már nem lakik nálunk, összeköltözött egy nővel.

Mi nem értjük hogy lehet ilyen meggondolatlan a fíjuk, amikor azt mondta hogy egész évre marad és mi elküldtünk másokat akik jöttek. En ésaz édesanyám rokkantnyugdíjból élünk nekünk nagyon kell az a kis pénz. A fíjuk felelőtlenül ithagyott minket nem tudjuk miért. tisztelettel.

14. ÉS VÉGÜL NÖVEKEDETT HAZÁNKBAN

"-Vaskos megpróbáltatás, hogy el kell menned, csak megállni, nézegetni, mondogatni, és még jó pofát is."

Az albérlő

az egy főre eső lakasváltoztatások száma; és ez jó.